

Jens Peter Jensen: På venstres vegne kan jeg anbefale begge lovforslag til vedtagelse.

I øvrigt mener jeg, at den særlige 2½ pct.s afgift på omsætning af fast ejendom bør afskaffes.

Bernhard Baunsgaard: Jeg kan vist nøjes med at sige, at jeg denne gang er fuldstændig enig med venstres ordfører.

Lütken: Som motto for disse lovforslag kunne man med rette sætte de kendte ord: hvorfor dog gøre det enkelt, når det kan gøres kompliceret?

Dette land har hidtil haft en udmærket stempellovgivning vedrørende aktier og andelsbeviser, der især er bemærkelsesværdig ved sin enkelthed. De, der efter stempelovgivningen har været afgiftspligtige, har uden videre været klar over det og har nemt kunnet beregne deres tilsvær, og de har selv indbetalt afgiften ved at købe stempelmærker. Nu går det ikke længere på dette område. Vor ordning har været for enkel og nem og ubureaukratisk. Ministerrådet i EF, der jo beskæftiger sig med mangt og meget af både stort og småt, har også haft tid til at tage sig af

„harmonisering af de enkelte medlemslandes indirekte afgifter i forbindelse med stiftelse af erhvervsdrivende person-sammenslutninger samt kapitaludvidelse i sådanne sammenslutninger, idet sådan harmonisering skønnes nødvendig for at lette kapitalens frie bevægelighed inden for det fælles marked,“
som det står i bemærkningerne til lovforslaget.

Vi ved alle, at det er et særdeles vigtigt og centralt område for EF, dette med kapitalens frie bevægelighed. Den foreslåede ordning, der bygger på det i juli 1969 af Ministerrådet udstedte direktiv, kræver, at vi ophæver stempelovens bestemmelser på det omhandlede område og i stedet indfører en kapitaltilførselsafgift; selv om den vel næppe vil indbringe de helt store beløb — der står i lovforslaget, at når den er på 2 pct., vil det give 25 mill. kr., men når harmoniseringen er endeligt gennemført, kan vi vel ikke vente meget mere end det halve — kræves det altså, dikteres det, at vi skal starte denne nydannelse på skatte- og afgiftsområdet og opbygge et nyt bureaukra-

tisk apparat, som ganske vist meget optimistisk for mig at se er vurderet til mindst 4 og højst 8 heltidsansatte funktionærer. De nye bestemmelser udmærker sig nemlig ved, at de er vanskelige at forstå. De er det både i henseende til at finde ud af, om man er afgiftspligtig og falder ind under det område, hvor man skal betale efter loven, og i henseende til at beregne indbetalingen af afgifterne for de afgiftspligtige selv, og det skal ske ved hjælp af det tredje amtsskatteinspektorat for Københavns amt. Selskaberne må selvfølgelig også bruge personale af kontrollere, om de nu ikke kommer til at betale for meget eller for lidt, så det skal der også bruges folk til.

Lovforslaget har i øvrigt selvfølgelig bestemmelser om både klageadgang til finansministeriet og om sanktioner helt op til 2 års fængsel, og der skal såmænd nok også kræves noget mere personale både i centraladministrationen og andre steder.

Nu vel, vi må vel efterhånden prøve på at leve med den EF-dynamik, som især gør sig gældende på bureaukratiets område. Men hvad der sådan set nok kan være lidt vanskeligt, er, at selv om regeringen ustandselig udtaler sin store interesse for at nedsætte og spare på statsudgifterne — og her er det især personaleforbruget i det offentlige, der er i søgelyset — tvinges den gang på gang til at skulle foretage nye personalekrævende foranstaltninger på grund af vort medlemskab af EF. Der er snart ikke det ministerium eller styrelse, som ikke på en eller anden måde har måttet ansætte et væsentlig større personale, end de hidtil har haft. Det skal erkendes, at det for dette område foreløbig ser ud til at være relativt beskedent.

Hvad der er værre end den bureaukratiske side af sagen, er unægtelig den principielle, der har dikteret os denne lovgivning, nemlig at der af hensyn til kapitalens frie bevægelighed skal harmoniseres på skatte- og afgiftsområdet. Når Ministerrådet har fundet det nødvendigt, at der sker en harmonisering på dette område, således som det er foreskrevet ved det omtalte direktiv af 17. juli 1969, kan man have sine bange anelser om mangt og meget, som i den nationale lovgivning kan have langt større indflydelse på kapitalens frie bevægelighed inden for skatte- og afgiftsområdet — bare for at nævne noget: afskrivningsregler, sel-